

Mødet den 18. Januar 1912.

Fraværende: Harald Jensen, Mikael Johansen, Carl Laursen, N. Joh. Laursen, Magnus Nielsen og Samuelson.

1. (J. Nr. 70—1911). Skrivelse fra Indenrigsministeriet om, at et af Aktieselskabet Magasin du Nord af Aarhus indgivet **Andragende om Tilladelse til nanset Bestemmelsen i Næringsloven af 29. December 1857 § 24 at forene Borgerskab paa Handel med Borgerskab som Skrædder** ikke har kunnet bevilges.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 308—1911). Skrivelse fra Indenrigsministeriet om, at et af Detaillist M. A. Buhl indgivet **Andragende om Tilladelse til uanset Bestemmelsen i Næringsloven af 29. December 1857 § 24 at forene Borgerskab som Detaillist med Borgerskab som Murer** ikke har kunnet bevilges.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 22¹⁹—1911). Indenrigsministeriets Approbation paa **Købekontrakt** angaaende en Marselisborggrund med Togbetjent J. P. Jensen & Tapetserer H. Hansen.

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 90—1911). Udskrift af Kendelse afsagt af den ifølge Landbrugsministeriets Skrivelse af 31. August 1911 nedsatte Overlandvæsenskommission, hvorefter den af en Landvæsenskommission den 12. April 1911 afsagte Kendelse angaaende et **Kloakanlæg for Skovlykvarteret i Viby Sogn** annulleres.

Til Efterretning.

5. (J. Nr. 23¹³—1911). **Brandvæsenets Aarsberetning** for 1910—11.

Til Efterretning.

6. (J. Nr. 472—1911). Forslag fra Brolægningsudvalget til **Planer og Betingelser for Udførelsen af den afskærende Ledning fra Pumpestationen** og i Gaden paa Havneterrænet langs med Slagtehusets Grund indtil det Sted, hvor Afløbet fra det ny Eksportslagteri m. m. skal optages i Ledningen.

Jakob Jensen vilde finde det formaals-tjenligt i Planerne at henvise til en eventuel Forlæggelse af Pumpestationen, saaledes at Udvalget kunde faa Ledningen lagt uden yderligere Forhandling med vedkommende Entreprenør.

Formanden anmodede det tilstedeværende Medlem af Brolægningsudvalget om at tage Henstillingen til Efterretning.

Forslaget godkendtes.

7. (J. Nr. 365—1911). Planer til et paatænkt **Byggeforetagende paa Hjørnet af Klostergade og den projekterede Forbindelsesgade** til Nørrealles.

Formanden meddelte, at der forelaa Andragende fra d'Hrr. Andersen og Hviid om Til-ladelse til en Bebyggelse med 4 Etager og Mansard paa Gadens vestlige Side med Tilbud om paa den vestlige Side kun at bygge 3 Etager med

Mansard, saaledes som oprindelig bestemt. Sundhedskommissionen kunde ikke anbefale at give Tilladelse til Opførelse af højere Bygninger end 3 Etager med Mansard. I Bygningskommissionen var der derimod blevet stillet Forslag om at imødekomme Andragendet, og dette Forslag havde faaet 2 Stemmer, medens 2 stemte imod, og 2 ikke stemte.

Jakob Jensen anbefalede Raadet at slutte sig til Sundhedskommissionens Standpunkt.

Clemensen kunde anbefale at tillade en Bebyggelse paa 4 Etager med Mansard paa Gadens vestre Side. Den ønskede Dispensation var ikke synderlig stor, og man maatte være færdig med at bygge Huse paa kun 3 Etager inde i Byen, hvis man vilde være med til at skabe Færdselsaarer gennem de gamle Kvarterer. Naar der paa den vestlige Side af Gaden blev bygget 4 Etages Huse, vilde Bebyggelsen kun andrage $45\frac{1}{2}$ % af Arealet, paa den østre Side ca. 43 %, og hvis man regnede de to Bygninger ud mod Klostergade fra, vilde der kun blive bebygget ca. 50 % af hele Arealet. Sundhedskommissionen skød langt over Maalet ved sit Forlangende, da dette vilde umuliggøre Ombygning af gamle Huse, skønt intet var mere ønskeligt end at faa de gamle Rønner fjernet uden noget Offer fra Kommunens Side.

Christensen kunde ikke dele Hr. Clemensens Anskuelse, idet det først og fremmest gjaldt om ikke at faa de aabne Pladser inde i Byen altfor overbebyggede. Man maatte her nøjes med en Gadebredde paa 22 Alen, og Gaden blev endda regnet med til det ubebyggede Areal, saa det var særdeles rimeligt at forlange en noget lavere Be-

byggelse. Der var desuden i dette Tilfælde heller ikke Tale om at ombygge ældre Ejendomme, men om at bebygge en aaben Plads. Fra Ejernes Side var det blevet gjort gældende, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse havde givet dem ret store Løfter, men det kunde Byraadet naturligvis ikke være afhængig af. Naar Andragerne anførte, at de, hvis Tilladelsen til en 4 Etages Bebyggelse ikke blev givet, vilde bygge høje Kældere, maatte disse vel regnes som Beboelseskældere og kunde altsaa anses for en Etage; Følgen vilde saa blive, at der maatte en Etage af foroven. Taleren havde helst set, at man kun havde tilladt at bygge 3 Etager uden Mansard, men skulde dog anbefale Raadet at slutte sig til de to Medlemmer af Bygningskommissionen, der var i Overensstemmelse med Sundhedskommissionen.

Møller hævdede, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse naturligvis ikke havde givet Ejerne Løfte om Tilladelse til at bygge 4 Etager med Mansard. Det bedste Bezis herpaa var, at Udvalget, sidste Gang Sagen forelaa, havde billiget det, begge Kommissioner var enige om, og som Sundhedskommissionen nu fastholdt.

Clemensen bemærkede, at det var Brugen af Kælderne, der afgjorde, hvilken Kategori de skulde henregnes til. Han anbefalede endnu engang Andragendet og gjorde opmærksom paa, at Gaden var saa heldigt beliggende, i Syd og Nord, at begge Husrækker vilde faa Sol fra begge Sider.

Formanden antog, at man kunde betragte det i Bygningskommissionen stillede Forslag om at imødekomme Andragerne som et Ændringsforslag og foretage Afstemning derom.

Jakob Jensen kunde ikke se, at der forelaa noget Ændringsforslag fra Bygningskommissionen, idet 2 havde stemt for og 2 imod. Der burde stemmes om Sundhedskommissionens Forslag.

Clemensen stillede Forslag om at give Tilladelsen.

Formanden kunde ikke indrømme, at der kunde komme praktiske Vanskeligheder ved at betragte Forslaget i Bygningskommissionen som et Ændringsforslag.

Sundhedskommissionens Stilling tiltraadtes.

8. (J. Nr. 453—1911). Andragende fra »Jernbaneforeningen af 1898« om **Ret til Billetter til de kommunale Folkeforestillinger.**

Fra Forskønnelsesudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget maa som Svar paa vedlagte Andragende henholde sig til sin tidligere Beslutning, der omhandler, hvorledes disse Billetter afhentes og omdeles, i et foreløbigt Udkast til en Overenskomst med Teatrets Bestyrelse, hvilken nedlægges i Koncept.«

Overenskomsten er saalydende:

»Mellem Aarhus Teater og undertegnede Udvalg for Byens og Omegns Forskønnelse er der — under Forudsætning af Aarhus Byraads Samtykke dertil — truffet følgende Aftale, der kun gælder for et Aar indtil Oktober 1912, med mindre ny Aftale træffes inden 1. August 1912, hvilket Aarhus Theater efter tidligere Aars Aftaler herom nærer Haab om at kunde opnaa.

Aarhus Teater gaar ind paa at holde sit Orkester i dets nuværende Omfang samlet, saa at det — foruden Dirigenten — omfatter 20

Stemmer, og drager Omsorg for, at det Aaret rundt har den normerede Løn. Endvidere gaar Teateret ind paa at foranstalte billige Folkekoncerter som hidtil og at ordne i Løbet af Vinteren 1911—12 mindst 12 kommunale dramatiske Forestillinger, som hidtil, bestemte for et Publikum af den ubemidlede Klasse blandt Byens Borgere, som kun derigennem kan nyde godt af Scenekunstens oplysende og forædlende Indflydelse. Til disse kommunale Forestillinger for Ubemidlede, der i Reglen finder Sted hver Lørdag Aften, maa Billetter — som tilforn — ikke sælges fra Teaterets Billetkontor, men Billetterne forhandles til særlig billig ensartet Pris udelukkende gennem saadanne Foreninger og Institutioner, hvor det ubemidlede Publikum her fra Byen kan paaregnes at findes, i hvilken Henseende skal have fortrinsvis Adgang Organisationer og fagmæssige Foreninger for Arbejdere, Smaakaarsfolk og mindre Næringsdrivende — saavel af Haandværker- som af Handelsstanden — Beboerne i de kommunale velgørende Stiftelser samt de alderdomsunderstøttede og, saafremt der derefter haves Billetter, kan — fra Fredag Eftermiddag Kl. 6 før Forestillingen — disse afhændes gennem Afholdsforeninger, Vaabenbrødreforeninger og andre lignende — dog ikke selskabelige — Foreninger blandt disses ubemidlede Medlemmer.

I Anledning af disse Teaterets Forpligtelser yder Aarhus Byraad Teateret et aarligt Tilskud paa 7000 Kr., hvoraf Teateret tilsvarende indtil 3500 Kr. til Orkestrets Sommervirksomhed i Aarhus «

Møller skulde indrømme, at det maaske

kunde være vanskeligt at være fuldt retfærdig ved Uddelingen af disse Billetter, men syntes dog, at Jernbaneforeningen maatte henregnes til »saadanne Foreninger og Institutioner, hvor det ubemidlede Publikum her fra Byen kan paaregnes at findes«. Ganske vist stod der senere i Overenskomsten, at fagmæssige Foreninger skulde have fortrinsvis Adgang til Billetterne, men dermed var vel ikke givet, at kun de Foreninger, der var under Arbejdernes Fællesorganisation, og Haandværkerforeningen kunde komme i Betragtning. Andre Foreningers Medlemmer maatte jo saa melde sig ind under en af disse Organisationer, og derved vilde Billetterne let blive ret dyre. Det var et ret stort Tilskud, Byen gav til disse Forestillinger, saa enhver Forening, der havde ubemidlede Medlemmer, burde have Adgang til at faa et til Foreningens Størrelse svarende Antal Billetter, og Jernbaneforeningen burde derfor ogsaa have et forholdvis Antal.

Marinus Petersen fandt de i Overenskomsten angivne Rammer saa rummelige, at det maatte være mærkværdige Mennesker, der var i Jernbaneforeningen af 1898, om de ikke kunde finde Plads under en af de der nævnte Foreninger. Desuden stod det i Overenskomsten, at Fornøjelsesforeninger ikke kunde komme i Betragtning, og Jernbaneforeningen var vistnok kun en saadan. Naar Arbejdernes Fællesorganisation havde paataget sig at sælge Billetter, var det kun for at gøre Teateret en Tjeneste, da det ikke selv ønskede at forestaa Salget. Skulde alle de Foreninger, der havde selskabelige Formaal, kunne faa Billetter, vilde der næppe blive meget for Teateret at fortjene de almindelige Teateraftener.

Jacobsen skulde, naar det i Andragendet udtaltes, at Jernbaneforeningens Medlemmer var blevet nægtet Billetter, oplyse, at dette var en Misforstaaelse, idet vedkommende kun var blevet henvist til de Foreninger, der var nævnt i Overenskomsten; Udvalget mente nemlig, at der i en af disse maatte findes en Plads, hvor de kunde købe Billetter. Skulde man udstrække Adgangen til Billetter til andre Foreninger og Institutioner end de i Overenskomsten nævnte, vilde man komme ud over Formaalet med de billige Forestillinger.

Jakob Jensen erindrede om, at der paa et tidligere Tidspunkt var blevet stillet Forslag om at nægte Bevillingen til Teateret, men at det da var blevet oplyst, at der allerede var givet nogle Forestillinger. Endvidere erindrede han om, at Pengene til Forestillingerne i Vinter endnu ikke var bevilget. Hvis der skulde være Strid om disse Billetter, vilde han henstille, at Byraadet ikke oftere gav Bevillingen. Det havde været meget vanskeligt for Teaterbestyrelsen at finde en Ordning, saaledes at kun virkelig ubemidlede fik Billetterne, men da man havde faaet Fællesorganisationen til at sælge, gik det godt med det samme. At udstrække Adgangen til en ny Forening, vilde være ret urimeligt. Der fandtes en Mængde Foreninger med højst forskellige Formaal, saa man kunde naturligvis ikke have Billetsalg inden for dem alle; men skulde en Forening som Jernbaneforeningen have Billetter, maatte man dele ud til et Utal af Foreninger. Taleren henstillede at følge Forslaget, der forelaa enstemmigt fra Udvalg og Teaterbestyrelse.

Møller indrømmede, at det var vanskeligt at føre Kontrollen. Han mente, at Jernbane-

foreningen maatte kaldes en fagmæssig Organisation, da dens Formaal var at forbedre Medlemmernes Kaar. Iøvrigt burde alle Foreninger, der rummede ubemidlede Medlemmer, have Adgang til at faa Billetter. Maaske vilde en saadan Ordning være umulig at bringe i Stand, men kunde det lade sig gøre, burde det ske.

Clemensen henstillede at gaa bort fra de billige Forestillinger. Ubemidlet var et elastisk Begreb, saa det vilde let blive til et evigt Vrøvl om, hvem der var berettiget eller uberettiget. For Resten benyttede mange velstillede Folk disse billige Billetter.

Marinus Petersen troede ikke, Jernbaneforeningens Formaal gik saa meget i Retning af at forbedre dens Medlemmers Kaar, men mere i Retning af at more sig. Dersom Foreningen imidlertid havde paa sit Program at forbedre Medlemmernes Kaar, var det vist for, at Medlemmerne kunde fri sig for Udgifterne derved. Hvis man mente, at Billetterne ikke blev fordelt rigtig, kunde Teateret selv sælge dem og altsaa selv skønne over, hvem der skulde have. At give til ret mange flere Foreninger vilde blive noget farligt for Teateret.

Christensen bemærkede, at der var Folk, der gerne vilde tage Fordelene, men ikke vilde tage Del i Pligterne. Jernbaneforeningen havde kun et halvt Hundrede Medlemmer, og der var mere end 50 andre Foreninger, der var lige saa berettigede til at faa Billetter som den.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 18¹⁵—1911). Andragende fra Statspolitibetjent Christiansen om **Fritagelse for at svare Skat af en Politihund.**

Formanden meddelte, at Budgetudvalget ikke kunde anbefale Andragendet, da det, ogsaa efter Politiets Formening, maatte tilkomme Staten at betale Skatten, hvis Fritagelsen blev nægtet.

Andragendet afsloges.

0. (J. Nr. 22—1911). **Købekontrakt** med Snedkermester Holmbo-Rasmussen angaaende en Byggegrund ved Horsensgade.

Godkendtes.

